

Jak se stal skřítek málem žhářem

Na kraji lesa, vysoko ve větvích dubu sedí malý mužíček, netrpělivě klátí nožičkami a pozoruje silnici, jestli se neblíží červené auto. Tedy červených aut tu jezdí dost, ale žádné hasičské. A právě na to mužíček čeká. Hasiči se mu moc líbí. Na rychle jedoucí houkající hasičské auto by se vydržel dívat celý den. To vám je podívaná, když se auto za hlasitého houkání řítí silnicí a ostatní řidiči mu dělají místo, aby mohlo bezpečně projet. Sledovat hasiče při práci, to je věc! Vypadá to jako v mraveništi – každý má své místo a ví, co má dělat. Nemusí zrovna hořet, nedávno viděl, jak hasiči odstraňovali stromy, které popadaly na silnici při vichřici. Jezdí také k dopravním nehodám nebo pomáhají při záplavách a jiných kalamitách. Jenomže žádné hasičské auto tudy nejelo už nejméně týden. A to už mužíček nemohl vydržet, tak si řekl, že ho přivolá. Zapálil oheň a čekal. Ostatně nedalo mu to žádnou práci. Byl to totiž skřítek Zápalka. V mžiku ohníček hořel. Zápalka sleduje silnici, slyší houkání a už přijíždí červené auto, ale co to? Za ním druhé, třetí, čtvrté, proč tolik aut? „Já chtěl jenom jedno, tolik aut ani nestačím sledovat“ Otočil se k ohni a zalapal po dechu: najednou už to nebyl ohníček, ale pořádný oheň a nezadržitelně se blížil k lesu. A les už hoří. Slezl z dubu a přemýšlel, co má dělat.

Vtom se za ním objevil skřítek Vodička. „Jirko Sirko, cos to zase provedl?“

– „Já za to nemůžu, já chtěl jenom vidět hasiče, za to může ten oheň, já ho do lesa neposílal. A jsem Zápalka a ne nějaká Sirka!“

– „Sirka nebo Zápalka To je totéž. Neposílal, ale zapálil jsi ho. Tak blízko u lesa! Zápalko, co tě to napadlo? Copak nevíš, že oheň se musí hlídat, když ho zapálíš? Vždyť by mohl shořet les. A co by si počala všechna zvířátka? Kam by šla? A co Tvůj domeček? Víš, že tomu, kdo něco podpálí, se říká žhář?“

– „Já nejsem žádný lhář!“

„Ach jo, žhář a ještě nahluchlý.“ Mumlá si pod vousy Vodička. „Hele, další hasiči.“

– „To jsou dobrovolní hasiči, pomáhají, když je třeba.“ vysvětluje Zápalka.

– „Pozor, jede sem policie, jestli zjistí, že jsi to zapálil ty, to bude mela. Já jim to nepovím, a ty se radši jdi schovat. Jdu to omrknout.“

Za chvíli se přihnal zpátky. „Zápalko, ty kouříš?“

– „To tedy ne!“

– „Tak les zapálil někdo jiný, Povídali, že tam našli odhozené nějaké nedopalky. Nejspíš tam byli kluci kouřit, a když les začal hořet tak utekli. Hasiči povídali, že kuřáci často v lese odhodí nedopalek a nenapadne je, že by snadno les mohl chytit. Ty jsi nic neviděl? No asi ne, ty jsi sledoval příjezd hasičů.“

- „Tak nejsem žhář!“ oddechl si Zápalka.

- „Nejsi ani žhář, ani lhář. A Zápalko, když se ti tolik líbí hasiči a hasičská auta, tak se na ně raději choď dívat do hasičské zbrojnice.“

Zápalka kýve, že ano, že to tak bude dělat, ale teď, že musí honem zase na svůj strom, aby viděl, jak si hasiči se vším poradí. Se zaujetím sleduje hasiče, jak bojují s ohněm, když tu náhle zaslechne, jak strojník křičí: „Kde jsou s tou vodou? Za chvíli budeme bez vody!“

Zápalka rychlostí blesku sjel ze stromu a hledá skřítku Vodičku.

„Pane Vodičko, pane Vodičko, prosím Vás, udělejte něco, hasičům dochází voda, já mám hrozný strach, co když les shoří?“

Skřítek Vodička sáhnul do kapsy, vytáhl malou lahvičku a utíkal k cisterně. Vyšplhal se nahoru a obsah lahvičky do cisterny vylil. Při tom vyslovil kouzelnou formulku: „Dokud oheň hoří, ať se voda tvoří.“

Záhy měli hasiči vody dost. Za chvíli dostali oheň pod kontrolu, zanechali v lese hlídku a chystali se vyrazit na zpáteční cestu, když se přiřítla cisterna. „Kde jste byli pro tu vodu?“

- „U hydrantu, ale cestou zpátky jsme museli čekat u závor.“

A co myslíte, že udělal Zápalka? Protože nevěděl, kde je hasičská zbrojnice, schoval se do kapsy veliteli zásahu.

Cestou si hasiči uvědomili, že jim vlastně voda vůbec nedošla. Začali se dohadovat, jak je to možné, když tu se velitelovy kapsy ozvalo: „Já vím, já vím, to pan Vodička udělal kouzlo!“

Překvapení hasiči se podívali na kapsu, ze které vykukoval malý skřítek.

„Kdo jsi a co tady děláš?“

„Já jsem skřítek Zápalka, páni hasiči, já vás mám rád a pořád se na vás chodím dívat!“ a pověděl jim, jak se všechno seběhlo.

Hasiči se rozesmáli a řekli skřítkovi, že s nimi může zůstat, když jim slíbí, že už bude s ohněm zacházet opatrně.

Jak se stal skřítek málem žhářem

V nedaleké zemi,

za sedmero hadicemi,

malý lesní mužíček
zapálil si ohníček.
Zápalka se jmenuje,
rád hasiče sleduje,
ohníček rozdělal,
aby si je přivolal.
Velký oheň v lese vzplál,
Zápalka se polekal.
Další skřítek přiběhne,
situaci obhlédne.
Vodička má přísnou tvář,
Jirko Sirko, vždyť jsi žhář!
Zápalka je z toho smutný
velký oheň nebyl nutný.
Týden oheň nehořel,
on hasiče vidět chtěl.
Už je tady policie
Zápalka se raděj skryje.
Vodička už volá z dálky,
našly se tam nedopalky.
Zápalka je nevinný,
nebyl v lese jediný
Hasiči už jedou s vodou
uchránit les před velkou škodou.
Avšak voda hnedle dochází,
mohou se dostat do velkých nesnází.

Pro vodu už vyrážejí,
stále se však nevracejí.
Cisterna čeká před závorami,
zatím si musí poradit sami.
Zápalka nezaváhá ani chvíličku,
Už volá skřítku Vodičku
Vodička situaci zachraňuje,
do cisterny vodu přičaruje.
Hasiči svou práci znají,
záhy oheň pod kontrolou mají.
Už se mohou vrátit nazpátek,
skřítek si vybírá kabátek.
Do kapsy se pěkně schoval,
opatrně vykukoval.
Hasiči se diví, co se za tím skrývalo,
že v cisterně vody neubývalo.
A tak skřítek z kapsičky
poví příběh celičký.
Že už bude opatrný, hasičům slíbí,
může s nimi zůstat, když se mu tak líbí.